

AANGIFTE VAN DISCRIMINATIE EN RACISME MBT ZG. 'NATIONAAL' 'INDIË' MONUMENT

Motivering van de aangifte tegen staatssecretaris Raymond Knops, Eerste-Kamervoorzitster Ankie Broekers-Knol, en tweede ondervoorzitter van de Tweede Kamer Martin Bosma, NIM-voorzitter Jo Kneepkens en de burgemeesteres van Roermond, Rianne Donders-de Leest.

9 sept. 2018

De genoemden namen op 1 september 2018 deel aan de eerbewijzen en herdenking bij het NIM in Roermond, en hebben daarmee een daad van racisme gesteld en oorlogsmisdaden gelegitimeerd. Dat alles terwijl zoals bekend, de legerleiding destijds ter plaats daarvan wist en er feitelijk niets van betekenis tegen deed, en al helemaal naliet deze oorlogsmisdaden te voorkomen. Dit schaadde niet alleen op grove wijze de belangen van de Indonesische slachtoffers en hun nabestaanden, maar vormt ook nog altijd een zeer ernstige aantasting van de rechtsorde in Nederland. Al deze feiten bijeen vormen ook een forse, tevens de grootste na-oorlogse schending van de mensenrechten zowel in Nederland als in Indonesië.

Jaarlijks vindt er begin september een eervolle herdenking plaats bij het zg. 'Nationaal' 'Indië' Monument (NIM) in Roermond. Daar zijn vermeld de namen van de ongeveer 6.000 Nederlandse en KNIL-militairen die stierven tijdens de onwettige oorlog tegen de Indonesiërs. De Indonesiërs wilden na 350 jaar een eind maken aan de Nederlandse, onwettige, koloniale bezetting, onderwerping

van hun land en de Nederlandse uitbuiting (roof).

Ons standpunt is dat Nederland geen enkel recht bezat om in Indonesië te overheersen en om militair of in welke vorm dan ook op te treden tegen de de Indonesiërs. Deze oorlog was dus volkomen onwettig en de verantwoordelijkheid daarvoor valt toe aan de regeringen uit die periode, de legerleiding en de Tweede Kamers van destijds. De uitvoerders van die oorlog echter valt ook een grote schuld toe. Zij hadden nooit het bevel om tegen de Indonesiërs te gaan stijden mogen opvolgen en uitvoeren. Ongeveer 4.000 Indonesische dienstweigeraars uit Nederland hebben dat dan ook niet gedaan, en hebben daar onwettig en onterecht zwaar voor moeten boeten, met meestal gevangisstraffen van minstens twee jaren.

Uiteindelijk hebben de Nederlandse militairen 150.000 Indonesiërs gedood, vele duizenden dorpen zwaar beschadigd of vernietigd, en daarbij ook vele duizenden gebedshuizen en moskeeën zwaar beschadigd of vernietigd. Deze oorlog was niet alleen een onwettige onderdrukkingsoorlog, maar ook een onwettige oorlog tegen de nauwelijks bewapende volkeren van Indonesië, tegen meestal moslim-bewoners die stelsmatig en op uiterst racistische en discriminerende wijze werden geminacht, onderworpen, uitgebuit en desnoods zonder vorm van proces geëxecuteerd of anderszins vermoord in de periode 1945-1950.

Het organiseren van een eenzijdige herdenking van de Nederlandse militairen, waarbij ondanks ernstig en duidelijk aandringen door ons bij de organisatoren en deelnemers, met name politici, overheden en bestuurders, door dezen geen enkele afstand is genomen van de zwaar koloniale en racistische achtergrond van deze geschiedenis, is een daad van intrinsiek racisme en daarom strafbaar. We hebben diverse van deze mensen uitdrukkelijk benaderd om allereerst afstand te nemen van het kolonialisme en racisme dat aan deze bijeenkomst kleefte, maar geen van hen heeft dat willen doen.

Grievend is ook dat bij deze eervolle herdenking tot nu toe - dit is de 31ste keer - door geen enkelen netrokkene bij de herdenking en in geen enkele tekst bij of op dit monument, wordt gewezen op de gruwelijke moordpartij die de Nederlanders tussen 1945 en 1950 daar - volkomen onwettig, agressief en zonder noodzaak -

hebben aangericht. Deze omissie is een uiterst racistische verdraaiing van de geschiedenis, waarover vooral de laatst vijf jaar zeer veel wetenschappelijk onweerlegbaar en documentair materiaal geopenbaard is. Wij verwijten de organisatoren dat zij opzettelijk ziende blind en horende doof zijn.

Extra grievend vinden wij het, dat zij bovendien de Roermondse jeugd corrumperen en actief betrekken bij deze schandelijke herdenking. De basisschoolkinderen die gedwongen zijn geweest aan deze herdenking, en dus aan het eren van racisme deel moesten nemen, hebben dat moeten doen ondanks ons uitdrukkelijke verzoek aan de organisatoren om de kinderen erbuiten te laten. Wij hebben vorig jaar bovendien in samenwerking met de vooraanstaande professoren De Swaan, Breman en Berghuis een lesbrief speciaal voor de Roermondse scholen samengesteld, en deze zowel aan enkele scholen als aan de gemeente gezonden. Geen van deze hebben de lesbrief willen gebruiken. De vraag rijst of een gemeente of een school zich niet alleen moreel schuldig maakt en corruptie van kinderen, maar of zij bovendien niet een onrechtmatige daad stelt door willens en wetens de waarheid aan hun leerlingen te onthouden.

Ook verdoezelt de organisatie het feit dat er in Indonesië onder de Nederlandse militairen ongeveer 500 Nederlandse SS-ers meestreden, die door hun door vreemde staats- en krijgsmacht hun Nederlanderschap verloren hadden, zoals door de historicus dr Gerrit Valk is beschreven. Deze onbegrijpelijk immorele inzet van mensen die al vóór het begin van deze oorlog als oorlogsmisdadigers te boek stonden, verdient het breeduit aan de kaak gesteld te worden.

Ook grievend is dat deze herdenking zich afspeelt rond het standbeeld van de hoogste Nederlandse legerleider in Indonesië, Simon Spoor, die door velen intussen beschouwd wordt als de groote Nederlandse oorlogsmisdadiger uit onze dagen. Zijn standbeeld in Roermond is tevens een eerbewijs aan racisme en discriminatie, en dient zo snel mogelijk verwijderd te worden.

Wij prijzen echter de voorzitter van de Tweede Kamer, Khadija Arib, die op ons aandringen is gestopt met het bezoeken van deze stuitende bijeenkomst die eer brengt aan een onwettige en onderdrukkende oorlog die tegen haar moslimsbroeders en -zusters is gevoerd. Ook het raadslid Çoskun uit Roermond

heeft geweigerd deel te nemen, om dezelfde reden.

Ook maken wij ernstig bezwaar tegen het gebruik van de koloniale en racistische term 'Indië' in de titel van de herdenking en in de naam van het monument. Bij deze herdenking krijgt die term, waartegen we al eerder geprotesteerd hebben, een koloniale, discriminerende en racistische werking. 'Indië' bestaat al niet meer sinds 8 maart 1942, toen de Japanners de Nederlanders versloegen in Indonesië en het de facto bestuur overnamen door een harde, eveneens koloniale bezetting.

Het gebruik van deze term 'Indië' in combinatie met de term 'nationaal' verzwakt de omstadigheden. Geen van onze aanhangers of medestanders erkent dit monument als 'nationaal', in die zin dat wij ons op geen enkele manier door dit monument vertegenwoordigd voelen - in tegendeel. Het is voor velen van ons, vooral voor hen die zelf een niet-witte, niet-westerse achtergrond hebben, een totaal onacceptabel koloniaal en racistisch monument met een totaal onconceptabele koloniale en racistische naam.

Wij ontvangen steun van de Stichting Comité Nederlandse Ereschulden, van het Comité van Waakzaamheid tegen Herlevend Racisme, van actiegroep De Grauwe Eeuw en de actiegroep Geen4meivoormij.

AFVN-Bond van Antifascistische Oud-verzetsstrijders

Mede namens het bestuur

A.E.A.J. Graaff, landelijk woordvoerder.